

## 1. «Στα μυολίθαρα του χρόνου»

### ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το χθες και το σήμερα σε ό,τι έχει σχέση με την ιστορία των λαών και κυρίως σε ό,τι έχει σχέση με την ιστορία του δικού μας προνομιούχου λαού, πρέπει να λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία και το γόνιμο χθες πρέπει να τροφοδοτεί το ρευστό σήμερα. Και για να μιλήσω απλούστερα, πρέπει να σεβόμαστε το πολιτιστικό μας παρελθόν, πρέπει να σεβόμαστε τα ήθη και τα έθιμα μας, πρέπει να σεβόμαστε τη γλώσσα μας και ακόμη πρέπει να είμαστε υπερήφανοι για την καταγωγή μας, για το όνομα μας και για την πατρίδα μας. Πρέπει να αποφεύγουμε τις κακόγουστες αντιγραφές και το στείο μιμητισμό, γιατί διαφορετικά θα ψάχνουμε για «ταυτότητα». Και πιστεύω πως και το χθες μπορούμε να το σεβόμαστε και του σήμερα να μην είμαστε αρνη-τές, αρκεί να έχουμε την απαιτούμενη συναίσθηση ευθύνης.

Το βιβλίο αυτό γράφτηκε, γιατί ήθελα να περισώσω από τα «Μυολί-θαρα του χρόνου», που συνθλίβουν και αλέθουν τα πάντα, τις γλυκόπικρες αναμνήσεις των παιδικών μου χρόνων, που παράλληλα αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα του τρόπου ζωής των ανθρώπων της εποχής εκείνης, μιας εποχής όχι και τόσο αλαργινής, αλλά όμως τόσο διαφορετικής. Ακόμη γράφτηκε γιατί ήθελα να δώσω στη νέα γενιά την ευκαιρία να μάθει, πώς ζούσαμε τα χρόνια εκείνα που η ζωή ήταν όμορφη στην απλότητα της, ολιγαρκής στις απαιτήσεις της και φειδωλή στις παροχές της.

Και τό εις χείρας σας βιβλίο αποτελεί συνέχεια του πρώτου λαογραφικού περιεχομένου βιβλίου μου με τίτλο «Ένας κόσμος που χάθηκε»...